

PORADNIK POGRZEBOWY

Śmierć bliskiej osoby

Kiedy człowiekowi przychodzi stanąć twarzą w twarz ze śmiercią bliskiego, jego myśli i działania są sparaliżowane. Nic w tym dziwnego, śmierć jest przecież najtrudniejszym i najbardziej niepojętym wyzwaniem. Bliscy zmarłego muszą sprostać wyzwaniu i trudowi zorganizowania pogrzebu.

Załatwianie najsmutniejszych w życiu formalności trzeba rozpocząć od uzyskania karty zgonu. Jest ona wystawiana dla osób zmarłych i dzieci martwo urodzonych bez względu na czas trwania ciąży. Zgodnie z obowiązującymi przepisami znajdować się w niej powinny informacje o stwierdzeniu zgonu oraz jego przyczynie.

Karta zgonu wydawana jest przez lekarza, który jako ostatni w okresie 30 dni przed śmiercią udzielał choremu świadczeń leczniczych, może to być np. lekarz rodzinny. Najczęściej odnosi się to do osób, które zmarły w domu. Jeśli stwierdzenie zgonu w ten sposób jest niemożliwe zgon stwierdza inny lekarz na podstawie oględzin ciała i wypełnia kartę zgonu. Najczęściej będzie to lekarz z pogotowia ratunkowego. Gdy śmierć nastąpiła w szpitalu, kartę zgonu wystawia lekarz opiekujący się zmarłym pacjentem.

W przypadku śmierci na ulicy lub innym miejscu publicznym, niezależnie od tego czy miała charakter naturalny, czy też jej przyczyną było przestępstwo, samobójstwo lub wypadek, zezwolenie na odebranie ciała przez rodzinę wydaje prokurator. Zwłoki takich osób przewozi się do kostnicy współpracującej z tym organem lub do zakładu medycyny sądowej. Gdy zachodzi podejrzenie udziału w śmierci osób trzecich na miejsce wzywana jest policja. Prokurator decyduje o przeprowadzeniu przez lekarza oględzin lub sekcji zwłok. W tym przypadku kartę zgonu wystawia lekarz dokonujący sekcji. Jeżeli wezwany do zmarłego lekarz uzna, że przyczyną śmierci była podlegająca obowiązkowemu zgłoszeniu choroba zakaźna, wówczas zawiadamia inspektora sanitarnego.

Rejestracja zgonu w USC

Karta zgonu w dwóch egzemplarzach wydawana jest osobie upoważnionej do pochowania zwłok zgodnie z prawem cmentarnym obowiązującym w Polsce. Egzemplarz A służy do celów statystycznych, egzemplarz B, zawierający adnotację Urzędu Stanu Cywilnego o zarejestrowaniu zgonu, przedstawia się administracji cmentarza. Karta zgonu jest także dokumentem niezbędnym przy zleceniu zakładowi pogrzebowemu eksportacji ciała z mieszkania i przygotowania go do pochówku.

Na podstawie karty zgonu USC właściwy ze względu na miejsce zgonu (a nie miejsce zameldowania lub stałego pobytu zmarłego) wydaje akt zgonu, który uprawnia do pochowania zwłok lub prochów ludzkich powstałych w wyniku kremacji. Do USC należy też zabrać dowód osobisty zmarłego. Zgon trzeba zgłosić w USC najpóźniej w ciągu trzech dni od dnia śmierci a w przypadku choroby zakaźnej przed upływem 24 godzin. Zrobić to może rodzina zmarłego, w pierwszej kolejności małżonek lub dzieci zmarłego. W drugiej kolejności: najbliżsi krewni (rodzeństwo) lub powinowaci. W innym wypadku śmierć muszą zgłosić osoby zamieszkałe w lokalu, w którym nastąpił zgon, osoby będące przy zgonie, lub te, które naocznie się o nim przekonały. W ostatniej kolejności obowiązek ten spoczywa na administratorze domu, w którym nastąpiła śmierć. Szpital lub inne instytucje zgłaszają zgon, jeśli nastąpił na ich terenie, a zmarły nie ma rodziny lub przyjaciół, którzy mogą zająć się pogrzebem.

Postępowanie z ciałem

Obowiązujące przepisy nakazują pochowanie zwłok nie wcześniej niż przed upływem 24 godzin od chwili zgonu. Dopiero po upływie tego czasu można poddać zmarłego również kremacji. Niezwłocznie po stwierdzeniu śmierci ciało powinno zostać umieszczone w miejscu możliwie chłodnym, zaś najpóźniej po upływie 72 godzin zwłoki powinny być usunięte z mieszkania. W razie odroczenia terminu pogrzebu należy zmarłego umieścić w chłodni. W celu wstrzymania procesów pośmiertnych dozwolone jest stosowanie zabiegów utrwalających, potocznie kojarzonych z balsamacją.

Jeśli przyczyną śmierci była choroba zakaźna np. cholera, dur wysypkowy, dżuma, nosacizna, trąd,

wąglik czy wścieklizna, ciało należy natychmiast usunąć z mieszkania i pochować na najbliższym cmentarzu w ciągu 24 godzin od momentu śmierci. Zwłoki osób cierpiących na te choroby niezwłocznie po stwierdzeniu zgonu zawija się w płótno nasycone płynem dezynfekcyjnym, składa w trumnie, a trumnę szczelnie zamyka i obmywa z zewnątrz płynem dezynfekcyjnym. Na trumnę należy założyć worek foliowy z nieprzepuszczalnego tworzywa sztucznego, odpornego na uszkodzenia mechaniczne. W tym przypadku niedopuszczalne jest wystawienie trumny w kościele. Ciało jest zawożone bezpośrednio z miejsca zgonu na cmentarz.

W trumnie przeznaczonej dla osoby dorosłej może być złożone ciało tylko jednej osoby, zwłoki matki z nowonarodzonym dzieckiem lub ciała dwojga dzieci w wieku do lat sześciu. Trumna powinna mieć nieprzepuszczalne dno i ściany oraz szczelne wieko. Na dnie musi być pięciocentymetrowa warstwa substancji wchłaniającej płyny. Po złożeniu zwłok i przymocowaniu wieka trumny nie wolno otwierać. Przy ponownym użyciu grobu szczątki dawniej pochowanych ciał należy wydobyć i pochować na tym samym cmentarzu w miejscu

wyznaczonym przez zarząd cmentarza. Za wiedzą osoby uprawnionej do pochowania zwłok można szczątków nie wydobywać a grób stosownie pogłębić.

Ekshumacje zwłok i szczątków przeprowadza się tylko w okresie od 16 października do 15 kwietnia, przy czym powinny być realizowane we wczesnych godzinach porannych. O planowanej ekshumacji decyduje właściwy inspektor sanitarny, którego przedstawiciel może nadzorować jej przebieg.

Obowiązki szpitala

W naszym kraju ponad połowa zmarłych Polaków odchodzi w szpitalach. Tam, po stwierdzeniu zgonu przez lekarza leczącego lub dyżurnego i nie przed upływem 2 godzin od chwili śmierci, pielęgniarka wypełnia kartę skierowania zwłok do kostnicy i zakłada na przegub dłoni lub nogi osoby zmarłej identyfikator. Na skierowaniu powinny się znaleźć: imię i nazwisko zmarłego, PESEL, data i godzina zgonu, godzina przyjęcia zwłok do chłodni oraz imię i nazwisko właściwej pielęgniarki.

Przepisy przewidują możliwość przeprowadzenia sekcji zwłok osoby, która zmarła w szpitalu, zwłaszcza gdy zgon nastąpił przed upływem 12 godzin od przyjęcia. Istnieje też możliwość sprzeciwienia się tym czynnościom, gdy przeciwstawi się temu przedstawiciel ustawowy osoby zmarłej lub osoba zmarła oponowała temu za życia. Szpital ma obowiązek bezpłatnie przechowywać ciało zmarłego w szpitalu pacjenta nie dłużej niż 72 godziny. Ten ustalony przepisami czas może być wydłużony jedynie w uzasadnionych przypadkach i opłaty mogą być pobierane dopiero za kolejne doby korzystania ze szpitalnej chłodni. Rzeczy osobiste zmarłego przekazuje się z depozytu rodzinie. Na szpitalu nałożony jest także obowiązek, by ciało uprawnionemu do pochowania było umyte i okryte, w stanie zapewniającym zachowanie zasad godności nale-

żnej zmarłemu. Za wszelkie czynności wykonane przez pracowników szpitala lub inne upoważnione przez szpital osoby, rodzina zmarłego nie wnosi żadnych opłat.

Na terenie szpitali nie mogą funkcjonować zakłady pogrzebowe, zakazane jest rozkładanie ulotek reklamowych lub „nagabywanie” rodziny zmarłego.

Prawo do grobu

Prawo pochowania przysługuje najbliższej rodzinie zmarłego: małżonkowi, krewnym zstępnym czyli dzieciom, wnukom i prawnukom, krewnym wstępnym tzn. rodzicom, dziadkom i pradziadkom, krewnym bocznym np. rodzeństwu, powinowatym w linii prostej np. teściom. Pochować zwłoki mogą również osoby, które się do tego dobrowolnie zobowiązują.

Jeśli takich osób nie ma, zwłoki mogą być przekazane szkołom wyższym do celów naukowych. Może to nastąpić jedynie wtedy, gdy osoba zmarła sporządzi za życia odpowiednią dyspozycję. Z kolei uczelnia starająca się o zwłoki do celów dydaktycznych musi wystąpić z wnioskiem do odpowiedniego starosty. Razem z ciałem przekazywana jest karta zgonu. Koszt transportu uzyskanych w ten sposób zwłok ponosi uczelnia. Jeśli nie dojdzie do przekazania uczelni, obowiązek pochówku spoczywa na ośrodku pomocy społecznej z miejsca zgonu. Na koszt miasta-gminy chowani są także bezdomni.

Do pochowania zwłok na cmentarzu wymagane są dwa dokumenty: karta zgonu zawierająca adnotację USC o zarejestrowaniu zgonu oraz ewentualnie zezwolenie prokuratora na pochowanie zwłok w przypadku, gdy zachodzi podejrzenie przestępczego spowodowania śmierci.

Pogrzeby dzieci zmarłych przed urodzeniem

O dzieciach zmarłych przed urodzeniem mówimy w przypadku poronienia lub gdy dziecko urodzi się martwe. USC wydaje akt urodzenia dziecka martwego na podstawie zgłoszenia martwego urodzenia pod warunkiem, że określona jest płeć. W przypadkach wątpliwych lub wczesnej ciąży trzeba przeprowadzić badania genetyczne. Niestety, często personel medyczny nie informuje o tym, że matki, które tracą dziecko mogą otrzymać jego ciało, a ZUS na podstawie aktu urodzenia i po spełnieniu określonych warunków zrefunduje koszty pochówku do 4 tys zł. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Zdrowia z 21 grudnia 2006 roku „za zwłoki uważa się ciała osób

zmarłych i dzieci martwo urodzonych, bez względu na czas trwania ciąży”. Każde dziecko poczęte ma prawo do pogrzebu, a jego bliscy do zasiłku pogrzebowego. Matce przysługuje również urlop macierzyński. Pogrzeb przeprowadza się na podstawie karty zgonu, która w tym przypadku nie podlega rejestracji w USC.

Zasiłek pogrzebowy

Zasiłek pogrzebowy wypłacany przez ZUS lub KRUS przysługuje w razie śmierci osoby ubezpieczonej lub pobierającej rentę lub emeryturę. Zasiłek przysługuje również osobom, które w momencie śmierci nie miały ustalonych praw do renty lub emerytury, ale spełniały warunki aby ją uzyskać, a także członkowi rodziny każdej z wymienionych tu osób. Zasiłek otrzymują także organizatorzy pogrzebu zmarłego, którego śmierć nastąpiła podczas pobierania zasiłku chorobowego, świadczeń rehabilitacyjnych albo zasiłku macierzyńskiego.

Jeżeli ktoś pobierał świadczenia przedemerytalne lub był na rencie socjalnej, przysługuje mu zasiłek pogrzebowy w takiej samej wysokości jak osobie w pełni ubezpieczonej. To samo odnosi się do członków rodziny osoby pobierającej świadczenia przedemerytalne. Natomiast w przypadku śmierci osoby bezrobotnej można wystąpić o zasiłek, jeśli zmarły był na utrzymaniu osoby ubezpieczonej. W sposób szczególny przepisy regulują wypłatę zasiłków dla służb mundurowych.

Zasiłek pogrzebowy przeznaczony jest na pokrycie kosztów pogrzebu, jest więc wypłacany osobie, która pokryła związane z nim wydatki. Przysługuje również pracodawcy, domowi pomocy społecznej, powiatowi, gminie, przedstawicielom kościoła lub związku zawodowego, jeżeli pokryły koszty pochówku. Kiedy wydatki związane z pogrzebem pokryło kilka osób lub instytucji, wtedy zwrot pieniędzy należy się proporcjonalnie każdej ze stron.

Zdarza się, że umiera osoba samotna, a pogrzebem zajmuje się daleki znajomy lub po prostu sąsiad. W takiej sytuacji zasiłek zostanie wypłacony tej osobie po przedstawieniu rachunków, świadczących o poniesionych kosztach. Trzeba jednak pamiętać, że rachunki będą pokryte tylko do wysokości poniesionych wydatków, które nie mogą przekroczyć przysługującego zasiłku pogrzebowego. Wydatki przekraczające wysokość zasiłku nie podlegają zwrotowi.

Wysokość zasiłku pogrzebowego wynosi 4 tysiące złotych, wniosek o jego wypłatę należy złożyć przed upływem roku od daty śmierci. Jeżeli z powodu późniejszego znalezienia zwłok lub zidentyfikowania zmarłego nie można było dokonać w ciągu 12 miesięcy, wtedy należy to zrobić w ciągu roku od sporządzenia aktu zgonu. Należy wówczas przedstawić zaświadczenie z policji lub prokuratury albo zupełny odpis aktu zgonu świadczący o okolicznościach późniejszego odnalezienia zwłok.

Rodzaje pochówków

W Polsce chowa się zmarłych w obrębie cmentarzy, a więc na terenie przeznaczonym wyłącznie do tego celu. Warto wiedzieć, że w miejscowościach gdzie nie ma cmentarzy komunalnych, zarząd cmentarza wyznaniowego nie może odmówić pochowania zmarłych innego wyznania oraz ludzi niewierzących. Nie może także odmówić pochowania zwłok osób, które posiadają nabyte prawo do określonego miejsca na tym cmentarzu oraz gdy prawo takie ma osoba bliska tj. małżonek, wstępni, zstępni. Zwłoki takich osób powinny być przez zarząd cmentarza traktowane na równi ze zwłokami osób należących do wyznania, do którego należy cmentarz. Odnosi się to również do sposobu wyznaczania miejsca pochówku, zgody na właściwy ceremonial pogrzebowy i postawienie stosownego nagrobka.

Trumny i urny mogą być pochowane w grobie ziemnym, czyli w wykopanym w ziemi dole, który powinien być potem zasypany. Może to być również grób murowany, czyli dół z bokami umocnionymi – murowanymi. Grób rodzinny przeznaczony jest dla dwóch lub więcej trumien lub urn. Wyróżniamy również groby ziemne i murowane urnowe o wymiarach odpowiadających tego typu pochówkom. Dodatkowo warto wspomnieć o katakumbach czyli pomieszczeniach z niszami w ścianach przeznaczonych dla wielu zmarłych czy kolumbariach (ścianach pamięci) zaprojektowanych w formie nisz do składania urn z prochami.

Jeżeli ktoś umrze na okręcie, który jest akurat na pełnym morzu, zgodnie z morskimi zwyczajami ciało powinno być zatopione. Jeżeli okręt w ciągu 24 godzin może przybyć do portu, wtedy ciało zmarłego należy przewieźć na ląd i pochować na miejscowym cmentarzu.

W innych przypadkach generalnie jednak zabronione jest chowanie zmarłych poza terenem cmentarza, rozsypywanie prochów w dowolnym miejscu i przechowywanie urn w domu. Prawdopodobnie nowe prawo pogrzebowe wprowadzi w przyszłości sporo zmian w tym zakresie.

Przepisy dotyczące grobów

Zwyczajny grób ziemny może być ponownie użyty dopiero po upływie 20 lat od pogrzebu. Jeżeli po tym okresie ktokolwiek zgłosi zastrzeżenie przeciw ponownemu użyciu grobu i wniesie stosowną opłatę nie będzie można pochować w tym miejscu nikogo przez kolejnych 20 lat.

Okres 20 lat nienaruszalności grobu od pogrzebu nie obowiązuje w przypadku grobów murowanych przeznaczonych dla więcej niż jednej trumny lub urny. Możliwe jest jednak zawarcie z zarządem cmentarza umowy wydłużającej termin, przed upływem którego nie można nikogo pochować w grobie murowanym.

Pojedynczy grób dla dziecka do lat 6 powinien mieć długość 1,2 m, szerokość 0,6 m, głębokość 1,2 m. Pozostałe groby pojedyncze dla osób dorosłych powinny mieć długość 2 m, szerokość 1 m, głębokość 1,7 m. W przypadku pojedynczych grobów przeznaczonych na urnę przepisy mówią o wymiarach: długość i szerokość po 0,5 m, głębokość 0,7 m, grobów murowanych pojedynczych długość 2,2 m, szerokość 0,8 m, głębokość 0,8 m.

Murowane groby wielournowe powinny mieć wymiary nie większe jak pojedynczy grób murowany. Nad każdą trumną w grobie murowanym powinno być sklepienie. Nad ostatnim sklepieniem powinna być warstwa ziemi grubości co najmniej 0,3 m. W każdym przypadku odległość między dnem grobu a poziomem wody gruntowej nie może być mniejsza niż 0,5 m.

Przejście między grobami powinno mieć co najmniej 0,5 m. Nagrobki ustawiane na grobach nie powinny przekraczać wymiarami granic powierzchni grobu. Nisza w kolumbarium musi mieć głębokość 0,4 m, szerokość 0,4 m i wysokość 0,4 m. Natomiast nisza w katakumbach to odpowiednio: długość 2 m, szerokość 1 m, wysokość 0,9 m. Nisze powinny być oddzielone od siebie ścianą o grubości co najmniej 0,06 m.

Te informacje są przydatne przy ustaleniach usługi kamieniarza, za którego pracę przy naszym nagrobku jesteśmy odpowiedzialni.

Śmierć poza granicami kraju

Emigracja Polaków powoduje zwiększenie się liczby zgonów za granicami naszego kraju. Życzeniem wielu zmarłych oraz ich rodzin jest jednak pochówek w ojczystej ziemi. Jak się okazuje, sprowadzenie zwłok do Polski nie jest jednak rzeczą łatwą. Największą przeszkodą jest brak ujednoczonych przepisów co do międzynarodowego transportu zwłok. Marek Cichewicz – współwłaściciel firmy BONGO oraz wiceprezydent Międzynarodowej Federacji Firm Pogrzebowych FIAT-IFTA wyjaśnia: Zasadniczo w tej kwestii dwa porozumienia, berlińskie z końca lat 30 XX wieku oraz strasburskie z połowy lat 70. regulują one przede wszystkim podstawowe zagadnienia i obowiązują głównie na terenie Europy. Dzięki tym przepisom wprowadzone zostały między innymi wytyczne dotyczące jakości trumien, sposobu ich przewozu, wprowadzono również tzw. paszport zmarłego. W każdym kraju obowiązują jednak inne szczegółowe przepisy, choć jest pewien trzon dokumentów, które zawsze powinniśmy zdobyć. Jest to wspomniany paszport, akt zgonu oraz zezwolenie władz lokalnych na wywóz ciała. I tak na przykład we Francji konieczne będzie zdobycie zgody lokalnej prefektury i obecność żandarma lub innego urzędnika przy zamknięciu trumny, z kolei w Wielkiej Brytanii musimy zarejestrować śmierć w tamtejszym Urzędzie Stanu Cywilnego, otrzymać zaświadczenie o braku choroby zakaźnej u zmarłego i zdobyć zgodę na wywóz ciała u koronera. Jeden z najdłuższych okresów oczekiwania na dokumenty będzie nas czekał z kolei w krajach skandynawskich, gdzie w cały proces zaangażowane jest nawet tamtejsze biuro podatkowe. Do tego zawsze musimy się postarać o zgodę na sprowadzenie zwłok na miejscu od właściwego starosty

w Polsce a także zadbać o zaświadczenie wykluczające chorobę zakaźną u zmarłego. Takie zaświadczenie w niektórych krajach to po prostu akt zgonu, na którym podana jest przyczyna śmierci, w niektórych jednak podawanie tego rodzaju informacji jest zabronione. Dlatego np. w Niemczech będziemy się musieli po takie zaświadczenie udać bezpośrednio do lekarza, który stwierdził zgon. W tych trudnych chwilach zawsze możemy liczyć na pomoc polskiego konsulatu oraz wybranej przez nas firmy zajmującej się międzynarodowym transportem zwłok. To one zwykle zajmują się dopełnieniem wszystkich formalności w kraju, w którym doszło do zgonu, a rodzina zmarłego może spokojnie przygotować się do pochówku w Polsce. Tylko incydentalnie zdarza się by rodzina musiała wybrać się za granicę. Najczęściej ma to miejsce w przypadkach, w których w badanie przyczyn śmierci zaangażowana jest policja.

Niestety, nie da się ukryć, że koszt transportu ciała z zagranicy to wysoki koszt. Najtaniej na pewno będzie w przypadku sąsiadujących z Polską krajów europejskich. Sprowadzenie zwłok ze Słowacji, Niemiec czy Czech to koszt od ok. 3,5 tys. do 7 tys. zł, z Anglii będzie to już ok. 6,5 – 13 tys. zł, a z Włoch 8-15 tysięcy. Jeśli chodzi o Stany Zjednoczone wszystko zależy od rejonu, a także od wagi zmarłego, który ma być transportowany samolotem. I tak cena sprowadzenia ciała z Chicago wraz z opłatą za odbiór z lotniska to ok. 30 tys. zł. Koszt zawsze jest niższy w przypadku sprowadzania urny z prochami. Najdrożej jest w przypadku krajów bardziej egzotycznych. Firma BONGO sprowadzała ciało z Gwinei i koszty wyniosły kilkanaście tysięcy euro a rekord padł w przypadku zmarłego marynarza pracującego w Japonii – cena sięgnęła 100 tys. złotych.

W takiej sytuacji warto zadbać o odpowiednie ubezpieczenie. Polisa powinna pokrywać koszty sprowadzenia zwłok do Polski i uwzględnić ryzyka szczegółowe dla przykładu choroby przewlekłej zmarłego, samobójstwo lub bycie pod wpływem alkoholu czy środków odurzających.

Nekropolie w Częstochowie

(adresy i ich zarządy, numery telefonów)

- Ul. Białostocka – Lisiniec, parafia Apostołów Piotra i Pawła, ul. Wręczycka 128/134, tel. 34 362 96 96
- Ul. Rocha, cmentarz Św. Rocha, zarząd Wyższe Seminarium Duchowne ul. Św. Barbary 41, tel. 34 365 12 15
- Ul. Piastowska – Stradom, parafia Najświętszego Serca Jezusa ul. Piastowska, tel. 34 365 80 09
- Ul. Mstowska – Mirów, parafia Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny, ul. Rozdolna 2, tel. 34 361 71 85
- Ul. Żyzna – Brzeziny, parafia Wniebowzięcia Pańskiego ul. Sternicza, tel. 605 202 963

- Ul. Zbawiciela – Gnaszyn, parafia Przemienienia Pańskiego, ul. Drzewna 40, tel. 34 361 79 75
- Ul. Ostatnia – Dźbów, parafia św. Teresy od Dzieciątka Jezus, ul. Gościnna 2, tel. 505 820 600
- Ul. Cmentarna – Kule, parafia św. Zygmunta kancelaria, ul. Cmentarna 47, tel. 34 325 32 22
- Ul. Palmowa – Raków, zarząd Wyższe Seminarium Duchowne, kancelaria, ul. Palmowa, tel. 34 363 09 71
- Ul. Rocha - Ewangelicko-augsburski, parafia Ewangelicko-Augsburska, ul. Śląska 20, tel. 34 365 14 57
- Ul. Cmentarna – Kule, Prawosławny na Kulach parafia prawosławna, ul. Kopernika 7/9, tel. 34 361 54 62
- Ul. Radomska 117, Cmentarz Komunalny, tel. 34 366 68 79

Opracowano na podstawie Poradnika ZPKlepsydra Łódź

Powstanie Cmentarza i Miejskiego Zakładu Pogrzebowego

Cmentarz Komunalny w Częstochowie oraz wchodzące w jego skład Krematorium Częstochowskie i Miejski Zakład Pogrzebowy obchodził w czerwcu 2018 r. skromny jubileusz 15 - lecia działalności. Firma jest jednostką organizacyjną miasta należąca do podmiotów sektora finansów publicznych działającą w oparciu o uchwałę założycielską Rady i statut nadany przez Prezydenta Miasta. Uroczyste ekumeniczne otwarcie odbyło się 30 czerwca, pierwszy pochówek to 1 lipca 2003 r., pierwsza kremacja to grudzień 2003 r., pierwszy zorganizowany kompleksowy pogrzeb to wrzesień 2004 r. Działamy na lokalnym rynku usług pogrzebowo-cmentarnych z centralą na ul. Radomskiej 117 i siedzibami filialnymi – Dom Pogrzebowy Kule ul. Cmentarna 36/38 i biuro zleceń ul. Krakowska 16. Powierzchnia nekropolii obejmuje teren grzebalny ok. 8 ha oraz obsługujące parkingi ok. 3 ha. Substancję materialną nieruchomości przy ul. Radomskiej uzupełniają Budynek Ceremonii Pogrzebowych z licznymi funeralnymi funkcjami, Budynek Administracyjny z Biurem Obsługi (Kancelarią) Cmentarza. Na koniec pierwszego półrocza 2018 możemy podać kluczowe, interesujące dane statystyczne: ponad 18200 kremacji, blisko 5000 zorganizowanych pogrzebów, ponad 5600 pochówków. Wykonane to zostało siłą kadry etatowych pracowników (okresowo od 21 do 23) i gronem współpracujących na zasadach cywilnoprawnych osób i firm. Dzisiaj nasza organizacja na lokalnym rynku funeralnym stymuluje

trendy, ma utrwaloną markę i zaspakaja potrzeby tych, którzy poszukują oferty podmiotu publicznego dającego gwarancje solidności i rzetelności (zresztą potwierdzone certyfikatem za zgodność z normą ISO 9001).

ISO 9001

Kremacje - Krematorium częstochowskie

Kremacja jako forma pochówku zyskuje z roku na rok zwolenników w naszym kraju. Daleko nam jeszcze do Niemiec, Szwecji czy Czech lecz orientacyjny wskaźnik udziału kremacji w ogólnej liczbie pochówków 25% już jest znaczący. Przyczynia się do tego postępujący brak miejsc na cmentarzach jak i cena ceremonii pogrzebowej z urną z prochami. Na odpowiednio mniejsze koszty mają wpływ następujące czynniki: niższa cena trumny kremacyjnej, tańsza asysta ceremonialna potocznie zwana konduktem (składa się z mniejszej liczby osób), niższa opłata za nowy grób urnowy (nisza lub urnowy ziemny czy murowany).

Fundamentalne znaczenie sprzyjające wyborowi kremacji ma możliwość dochowania urny z prochami bliskiego do istniejącej mogiły bez zachowania terminu 20 letniej nienaruszalności grobu. Warunkiem przeprowadzenia kremacji jest (podobnie jak przy tradycyjnym pochówku) upływ 24 godzin od terminu zgonu oraz zezwolenie na kremację podpisane przez osobę uprawnioną.

Na kremację można spojrzeć racjonalnie przez pryzmat kryterium 4E (to pojęcie autorstwa dyrektora Cmentarza). 4E to wymiary: Etyczny, Estetyczny,

Ekologiczny, Ekonomiczny pogrzebu po kremacji. Etyka to dobry wybór formy pochówku w naturalny sposób neutralizujący żywiołem – ogniem doczesne szczątki zmarłego, Estetyka to spokojny i harmonijny w treści przebieg pogrzebu kojący ból żałobny, Ekologia to neutralność środowiskowa prochów ludzkich i zapobieganie toksycznemu rozkładowi ciał w glebie, Ekonomia to racjonalność nakładów finansowych na zorganizowanie pożegnania bliskiego.

Krematorium częstochowskie działa od grudnia 2003 i było siódmym ośrodkiem w kraju. Dysponujemy dwoma piecami kremacyjnymi (Tabo, GEM Matthews), pracujemy w trybie dwuzmianowym (bez świąt i niedziel). Kremacje wykonywane są na zlecenie zakładów pogrzebowych z terenu miasta i odleglejszych miejscowości (do 60 km). Kremacje wykonujemy również w ramach świadczonej usługi pogrzebowej przez Miejski Zakład Pogrzebowy będący marką Cmentarza Komunalnego. Biuro Obsługi Cmentarza prowadzące sprzedaż usług pogrzebowych dysponuje bardzo szeroką ofertą urn na prochy oraz trumien kremacyjnych. Cena kremacji w naszym ośrodku wynosi brutto 580,00 zł a dla współpracujących zakładów pogrzebowych stosujemy bonifikaty lojalnościowe. Zamawianie kremacji pod numerami telefonów – **34 19 588, 34 366 68 79**. Informacje dotyczące kremacji dostępne również na stronie:

www.ckczestochowa.pl z kontaktem email: ck@ck-czestochowa.pl

Nekropolia miejska – ul. Radomska 117 – oferta

W dzielnicy Lisiniec zlokalizowany jest Częstochowski cmentarz komunalny, który udostępniony został mieszkańcom miasta w 2003 roku. Wszelkie formalności związane z dokonaniem opłat jak również zleceniem usług pogrzebowo-cmentarnych są realizowane w Biurze Obsługi Cmentarza w godzinach od poniedziałku do piątku 8.00-18.00, sobota 8.00-13.00, kontakt telefoniczny **34 19 588, 34 366 68 79**.

Cmentarz oferuje miejsca pod groby tradycyjne ziemne i murowane, pod groby urnowe murowane tzw. amerykańskie, nisze w kolumbariach i ścianach pamięci. Wybór miejsca grzebalnego odbywa się za pośrednictwem konsultanta – pracownika Biura, zgodnie z planem zagospodarowania cmentarza. Cmentarz oferuje również możliwość zakupu miejsca do pochówku w systemie rezerwacji za życia.

GROBY ZIEMNE
pojedynczy jednopoziomowy do pochowania urny - 1000 zł
pojedynczy jednopoziomowy (pod jedną trumnę) - 1.200 zł
pojedynczy dwupoziomowy (pod dwie trumny) - 1.650 zł
dziecięcy - 650 zł

GROBY MUROWANE
pojedynczy jednopoziomowy 3.174,40 zł (3.974,40 zł)
pojedynczy dwupoziomowy 4.657,20 zł (5.657,20 zł)
pojedynczy trójpoziomowy 6.390,00 zł (7.790,00 zł)
podwójny jednopoziomowy 5.448,80 zł (6.598,80 zł)
podwójny dwupoziomowy 8.064,40 zł (9.439,40 zł)
podwójny trójpoziomowy 11.130,00 zł (13.105,00 zł)

GROBY URNOWE
ściana pamięci (nisza na jedną urnę) 1.000,00 zł (1.500,00 zł)
kolumbarium (nisza na jedną urnę) 1.350,00 zł (2.025,00 zł)
amerykański (rodzinny, na kilka urn) 2.400,00 zł (3.600,00 zł)

W nawiasach podane są ceny grobów w tzw. rezerwacji za życia, natomiast wszystkie podane ceny są całościowe, a więc zawierają opłatę za miejsce, opłatę za usługę wykopania grobu (dla grobów ziemnych zasypania), zakup i montaż prefabrykowanych umocnień grobów.

Dopłata do grobów tradycyjnych znajdujących się przy głównych alejach – 550,00 zł

Dopłata za wykopanie grobu w okresie zimowym – 80,00 zł

Podane ceny są aktualne na 1 września 2018 r. i mogą ulec zmianie

Miejski Zakład Pogrzebowy – oferta

Miejski Zakład Pogrzebowy jest lokalnym operatorem na rynku usług pogrzebowych. Świadczymy kompleksowe usługi pogrzebowe, w tym transport i przechowywanie zwłok, ceremonie pogrzebowe wszystkich wyznań, konduktu tradycyjne i urnowe. Wykonujemy kremacje w we własnym krematorium. Pod całodobowym numerem telefonu można zgłaszać odbiór ciała zmarłego a w godzinach 8.00 do 18.00 (sobota 8.00 do 13.00) skonsultować szczegóły ceremonii (wybór trumny, urny, kwiaty, nekrologi, transport, muzyka). Posiadamy w sprzedaży bardzo szeroki asortyment trumien i urn w cenach dostosowanych do możliwości finansowych rodzin. Istnieje możliwość bezgotówkowego rozliczenia się z zakładem w ramach przysługującego

zasiłku ZUS jak skorzystania z programu rabatowego.

Miejski Zakład Pogrzebowy dysponuje nowoczesnymi autokarawanami i melexem, zapleczem tanato-sekcyjnym – chłodnie i sale ubierań oraz dedykowanym sprzętem cmentarnym. Ceremonie pogrzebowe organizujemy w Budynku Ceremonii przy ul. Radomskiej oraz Domu Pogrzebowym Kule przy ul. Cmentarnej jak również w każdym innym miejscu na terenie miasta i okolic.

Adres: Częstochowa ul. Radomska 117, Częstochowa ul. Krakowska 16, telefon: 19 588, 34 366 68 79, 34 374 05 09; email ck@ck-czestochowa.pl

Cmentarz Komunalny
w Częstochowie